

DE GNOSTIEKE MYSTERIËN
VAN DE
PISTIS SOPHIA

BESCHOUWINGEN BIJ
BOEK I VAN DE PISTIS SOPHIA

DOOR

J. VAN RIJCKENBORGH

MET EEN WOORD VOORAF VAN
CATHAROSE DE PETRI

2° druk

2006

ROZEKRUIS PERS – HAARLEM

Internationale School van het Gouden Rozenkruis
Lectorium Rosicrucianum
Hoofdzetel:
Bakenessergracht 11-15, Haarlem, Nederland
www.rozenkruis.nl

ISBN 90 6732 062 5

© 2006 Rozekruis Pers, Haarlem
www.rozekruispers.com

Inhoud

Ten geleide	7
Woord vooraf	9
BOEK I VAN DE PISTIS SOPHIA — TEKST	13
BESCHOUWINGEN	
1 De onkenbare mysteriën	115
2 Vijf psychologische processen	122
3 De fundamentele verontrusting	129
4 De leerling voor de tweesprong	135
5 Het openbaringsbewustzijn	142
6 De magnetische storm	148
7 Een nieuwe hemel en een nieuwe aarde	156
8 De aanraking met de Geestesschool	162
9 De vurige driehoek	170
10 De Meester van de Steen	183
11 De archonten der eonen	188
12 De Johannesgeboorte	194
13 De kracht van de kleine Jaô, de Goede	203
14 De kracht van de grote Sabaoth	209
15 De vijf helpers	215
16 Het wonder van het oeratoom	222
17 Bloed, vuur en rookdamp	228
18 Gij zijt het die de ganse wereld zult redden	233
19 De Heer kent ons allen bij name	244
20 Het oostelijke en het westelijke venster	251

21	Het lichtkleed der vernieuwing	258
22	Overwin de gravitatiewet	265
23	De archonten, machten en engelen vrezden zeer	270
24	De dierenriem – een twaalfvoudige gevangenis	283
25	De onttroning van de vier Heren van het Lot	291
26	De blijde boodschap van de moderne Geestesschool	299
27	De mysteriën van de Dertiende Eoon	307
28	De schepping van de Dertiende Eoon	313
29	Het einde van de horoscopie	327
30	Bezieling ten dode – en bezieling ten leven	335
31	Een nieuwe zon en een nieuwe maan	351
32	De droefheid van de Pistis Sophia	360
33	De invloed van de Authades	369
34	Het magnetische conflict	374
35	De kracht met de leeuwenkop	381
36	Jaldabaoth: vuur en duisternis	387
37	Het dertienvoudige berouw	393
38	Eerste boetezang: het Mensheidslied	410
39	Tweede boetezang: het Bewustzijnslied	421
40	Derde boetezang: het Lied van de Ootmoed	430
41	Vierde boetezang: het Lied van de Verbrijzeling	442
42	Vijfde boetezang: het Lied van de Berusting	453
43	Het mysterie van de vijfde boetezang	462
44	Zesde boetezang: het Lied van het Vertrouwen	472
45	Het mysterie van de drie lichtkrachten	478
46	Zevende boetezang: het Lied van de Beslissing	491
47	Achtste boetezang: het Lied van de Achtervolging	504
48	Negende boetezang: het Lied van de Doorbraak	516
49	De muur van de twaalf eonen	522
50	De fundamentele oorzaak van ziekte en dood	527
51	De stralingskracht Christi	530
52	Jakobus, de mens die Gnosis bezit	540

Ten geleide

Het gnostieke geschrift *Pistis Sophia*, dat wel toegeschreven wordt aan de te Alexandrië geboren bekende gnosticus Valentinus – die in de tweede eeuw leefde – werd in de tweede helft van de 18 e eeuw ontdekt door de Londense medicus A. Askew. Na diens overlijden werd het manuscript in 1785 aangekocht door het Britse Museum te Londen, waar het sindsdien onder de aanduiding *Codex Askewianus* bewaard wordt.

Onze Nederlandse vertaling van Boek 1 van de *Pistis Sophia*, gevolgd door de uitvoerige beschouwingen die daaraan in de zestiger jaren van onze eeuw door Jan van Rijckenborgh gewijd werden, verschijnt in een tijd waarin de vraag naar oorsprong, wezen en doel van de Gnosis bij talrijke mensen is gaan leven.

Het boek geeft in het licht van de Gnosis een direct antwoord op de vraag naar de werkelijke bestemming van de mens en het wijst een richting waarlangs deze bestemming – de levende zielestaat – kan worden bereikt.

In de *Pistis Sophia* wordt gesproken over twee rivieren, die twee elektromagnetische golven aanduiden. Eén stroming wordt aangeduid als de stroom van kennis, de Pistis, de andere als de stroom van wijsheid, de Sophia. Eén stroming die zich geheel en al associeert met de gangbare menselijke kennis van ieder tijdsgewricht, zodat de totale mensheid die emanatie kan ontdekken en erop kan reageren, ja, erop moet reageren. En één stroming die zich geheel afzijdig houdt van deze wereld, maar wel in deze wereld instraalt, opdat de enkeling, de godzoekende mens, tenslotte de Pistis der natuur ontvluchtend, uiteindelijk de Sophia, de wijsheid, zou kunnen vinden, ja, de Sophia zelf zou kunnen zijn.

Nu wij in een tijd fase zijn aangekomen waarin vele gnostiekgevoeligen, die met een innerlijke hunkering, een innerlijke honger in allerlei gradaties min of meer bewust uitzien naar bevrijding en zoeken of zij wellicht de bron van hun beweging, het doel van hun verlangen, zouden kunnen ontwaren en naderen, kan de werkelijke betekenis van de vaak duistere bewoordingen van de *Pistis Sophia* onderkend worden in het gnostieke licht van het eenmaal door Jan van Rijckenborgh uitgesproken verklarende woord.

Zo zien wij de twee genoemde emanaties, die van de Pistis en die van de Sophia, uit de wereld van de geestnatuur voortkomen. De Pistis wekt en stuwt de beweging van de massa in de ruimste zin van het woord en werkt daartoe uitermate krachtig in op het menselijke verstand, terwijl de Sophia, de tweede emanatie, zich richt tot de uitgezonderden, om hen te redden uit de natuur des doods en hen te tillen in de gebieden van het Pleroma Gods, waarvan o.a. Paulus spreekt in zijn brief aan de Efeziërs (3:19), de bewoners van het grensland van zijn dagen.

De Sophia bedoelt de nieuwe zielestaat, het nieuwe zielebewustzijn te zijn, het nieuwe zieledenken bij de uitgezonderden te wekken.

De in dit boek gebruikte Nederlandse vertaling van Boek I van de *Pistis Sophia* berust op de Duitse vertaling van Carl Schmidt, in de bewerking van Walter Till (*Koptisch-Gnostische Schriften*, 1, Die Pistis Sophia, Berlin 1962). Daarbij zijn echter tevens de Engelse vertalingen vergeleken van George Horner (*Pistis Sophia*, London 1924) en van G.R.S. Mead (*Pistis Sophia, a Gnostic Miscellany*, London 1955), alsmede die van Violet MacDermot, verschenen in het kader van de Nag Hammadi-publicaties, als deel van The Coptic Gnostic Library, Nag-Hammadi Studies IX, Leiden 1978.

DE ROZEKRUIS PERS

Woord vooraf

Vanwege het overlijden van de schrijver – Jan van Rijckenborgh (1896-1968) – heeft dit boekwerk destijds zijn voltooiing helaas niet mogen bereiken.

De auteur verklaart in zijn boek hoe het een mens mogelijk is om, evenals de Pistis Sophia, door te dringen tot achter de sluier van de Dertiende Eoon. Hij geeft een volledige uiteenzetting van de nieuwe lichtkracht, die is als een roep, een nieuwe levensopgave, een nieuwe taak. Deze opgave moet echter vervuld worden, opdat niet de dood, maar het ene, ware leven gewonnen zal worden.

Vele lezers zullen zich afvragen: «Wat zijn toch de mysteriën van de Dertiende Eoon?» Het antwoord luidt: De mysteriën van de Dertiende Eoon zijn de mysteriën van de Universele Broederschapsketen Christi. Of, zoals Jakob Böhme zegt: «Het is de Christus, die het hart van de gevallen natuur heeft aangegrepen.»

De Dertiende Eoon, of het Universele Krachtveld, doet het vijfde basiselement van de oersubstantie – de vuurether of elektrische ether – te zamen met de vier andere ethertoestanden tot goddelijke lichtkracht uitbreken. De Dertiende Eoon blijft eeu-

wigdurend voortbestaan. En het is uit dat oord, uit dat krachtveld, dat géén kracht wordt weggenomen. De geestziemens leeft en is door die Dertiende Eoon. Allen nu die Jezus de Christus aannemen, geeft Hij de kracht en de macht naar die Dertiende Eoon toe te leven.

Hoe leeft de mens naar die Dertiende Eoon toe? De kandidaat in de gnostieke mysteriën wordt gesteld voor dertien ziele-omwentelingen, die hij moet doorstrijden om tot waarachtige zielewedergeboorte te kunnen komen. Deze zieleomwentelingen ziet u gestalte verkrijgen in de dertien boetezangen van de Pistis Sophia:

- 1 In de eerste zang ontdekt de Pistis Sophia de dialectiek en de doem van de mensheid. Zij zingt de *Mensheidszang*.
- 2 In de tweede zang komt zij tot zelfontdekking van haar natuurstaat. Zij zingt de *Bewustzijnszang*.
- 3 Op basis daarvan zingt zij de *Zang der Verootmoediging* ten opzichte van het ene, ware Licht.
- 4 Dan volgt het *Lied der Verbrijzeling*: het ik wordt ten grave gedragen.
- 5 Het *Lied der Berusting* is de volgende fase: de Pistis Sophia is in volledige zelfovergave.
- 6 Op deze basis wordt het *Lied van Vertrouwen* gezongen. Het Licht wordt in vol geloofsvertrouwen afgesmeekt.
- 7 In de zevende boetezang zingt de Pistis Sophia het *Lied van de Beslissing*. Het is de opgang of de ondergang.

- 8 Vervolgens vindt de achtervolging plaats. De eonen der natuur vallen met kracht op de Pistis Sophia aan en zij zingt het *Lied van de Achtervolging*.
- 9 Na het *Lied van de Doorbraak* te hebben gezongen schudt zij de vijand positief van zich af.
- 10 Voorts zingt de Pistis Sophia het *Lied van de Gebedsverboring*. Zij ziet het Licht der Lichten voor de eerste maal.
- 11 De kracht van het ineigen geloof wordt aan een eindtoets onderworpen. Zij zingt het *Lied van de Geloofsbeproeving*.
- 12 Ten twaalfde ondergaat zij de grote beproeving, die men zou kunnen vergelijken met de verzoeking in de woestijn. Zij zingt het *Lied van de grote Beproeving*.
- 13 Tenslotte zingt de Pistis Sophia in de dertiende boetezang het *Lied der Overwinning*: de ziel is ontstegen, zij ziet en ontmoet de Geest, haar Pymander.

Zo, op deze basis, kan de lezer zich enigermate bezinnen op de goddelijke Wijsheid en op de goddelijke Kracht, die ingang moeten vinden in daarvoor toebereide mensen. Wijsheid en Kracht zijn de eerste voorwaarden om de weg tot zielevrijmaking daadwerkelijk te kunnen gaan en deze tot een goed einde te voeren.

Het feit, geachte lezer, dat u daartoe gebruik mag maken van de Universele Leer, die door de eeuwen heen bewaard is gebleven, dient u te bewijzen dat u bij uw streven nimmer alleen wordt gelaten. De Universele Broederschapsketen Christi treedt te allen tijde naast u voorwaarts om u te helpen – daar waar dat nuttig en noodzakelijk is.

Met dit boek: *De gnostieke mysteriën van de Pistis Sophia*, klinkt wederom de goddelijke roep tot wereld en mensheid. Het is een roep om toch vooral het grootse mysterie van het Koninkrijk Gods te verstaan. En diegenen die deze roep verstaan, zij zullen in staat worden gesteld de weg van terugkeer tot het oorspronkelijke Veld van Leven te betreden. Iedere mens heeft daarbij de Sophia nodig, dat is: de hoge, goddelijke Wijsheid, als richtinggeefster op het pad dat voor hem ligt.

*Door al de sferen der eonen
gaat heen de Pistis Sophia,
nadat zij 't heiligdom des lichaams
gereinigd heeft op Golgotha.
Geen macht des kwaads kan haar beletten
de wil te openen voor de Geest.
Zij gaat, de zegezangen zingend,
dan in – in 't eeuwig liefdefeest.*

2 APRIL 1990

CATHAROSE DE PETRI

BESCHOUWINGEN

Nadat Jezus van de doden was opgestaan bracht Hij elf jaren door waarin Hij zich met zijn discipelen onderhield en waarin Hij hen alleen onderwees over de gebieden van het Eerste Gebod en over de gebieden van het Eerste Mysterie achter de sluier. Vervolgens over de inhoud van het Eerste Gebod, dat het vierentwintigste mysterie, van binnen naar buiten, is, en over hetgeen zich in de tweede ruimte van het Eerste Mysterie bevindt, dat vóór alle mysteriën is: de Vader in de gedaante van een duif.

En Jezus sprak tot zijn discipelen: «Ik ben uitgegaan uit het Eerste Mysterie, dat het laatste mysterie is, namelijk het vierentwintigste.» De discipelen hebben noch geweten, noch begrepen dat er in dat mysterie iets zou bestaan, doch zij dachten van dat mysterie dat het het hoofd van het Al was en het hoofd van al het bestaande en de voleinding van alle voleindingen, daar Jezus betreffende dat mysterie tot hen gezegd had dat het het Eerste Gebod omgaf, en de vijf kenmerken en het grote licht, en de vijf helpers en de gehele Schatkamer van het Licht.

Bovendien had Jezus zijn discipelen niet onderricht over de totale omvang van alle gebieden van de grote Onzichtbare en van de drie drievoudige krachten, en van de vierentwintig onzichtbaren en al hun gebieden en hun eonen en hun ordeningen, hoe zij zich verdeeld

hadden – die welke de emanaties van de grote Onzichtbare zijn – en hun niet-gegeneerden, en hun zelfgegeneerden, en hun gegeneerden en hun lichtende sterren, en hun niet-gepaarden, en hun archonten, en hun machten, en hun heren, en hun aartsengelen, en hun engelen, en hun dekanen, en hun liturgen, en alle woningen hunner sferen, en alle ordeningen van ieder van hen.

Jezus had zijn discipelen niet de gehele uitgebreidheid der emanaties van de Schatkamer geleerd, noch de uitgebreidheid van hun ordeningen. Evenmin had Hij hun verteld over hun verlossers, overeenkomstig de ordening van ieder van hen, hoe zij zijn. Ook had Hij hun niet verteld welke wachter er aan iedere poort van de Schatkamer van het Licht staat. Noch had Hij hun het gebied van de Tweeling-Verlosser aangeduid, die het kind van het kind is; en Hij had hun niet gesproken over het gebied der drie Amens, over welke gebieden hun macht zich uitstrekt. Noch had Hij hun verteld in welke gebieden de vijf bomen zijn geplant, noch betreffende de zeven andere Amens, namelijk de zeven stemmen, wat hun gebied was en hoe zij dat gekregen hadden.

Jezus had zijn discipelen niet gezegd van welke aard de vijf Helpers zijn, noch in welke gebieden zij gebracht zijn. Noch had Hij hun gezegd op welke wijze het grote licht zich ontplooid had, noch in welke

gebieden het gebracht was. Evenmin had Hij hun verteld over de vijf kenmerken en over het Eerste Gebod, noch in welke gebieden zij gebracht waren. Doch Hij had slechts in het algemeen met hen gesproken, hun lerend dat zij bestaan, maar over hun omvang en de ordening van hun gebieden, en hoe zij bestaan, had Hij niet gesproken. Daarom hebben zij ook niet geweten dat er nog andere gebieden binnen dat mysterie bestaan.

Hij had zijn discipelen niet gezegd: «Ik ben uit die en die gebieden uitgegaan, tot ik dat mysterie binnenging en tot ik het weer verliet,» doch, hen onderwijzend, zei Hij tot hen: «Ik ben uit dat mysterie uitgegaan.»

Daarom dachten zij van dat mysterie dat het de voleinding aller voleindingen zou zijn, en het hoofd van het Al en het totale Pleroma. Want Jezus had tot zijn discipelen gezegd: «Dat mysterie omgeeft alles waarvan ik u gesproken heb, vanaf de dag waarop ik u ontmoet heb tot op de dag van heden.» Daarom nu dachten de discipelen dat er binnen dat mysterie niets bestond.

Pistis Sophia, hoofdstuk 1

De onkenbare mysteriën

Door middel van de in dit boek vervatte reeks besprekingen willen wij u plaatsen voor het alleroudste en authentiekste evangelie dat wij bezitten mogen, met name de Pistis Sophia. Hierdoor zullen wij u duidelijk kunnen maken dat het actuele wonder, dat ons heeft aangeraakt, zijn bedding vindt in de Universele Leer van alle tijden.

De Pistis Sophia is de figuur van de denker die, stuk gedacht naar de dialectiek, naar de bevrijdende wijsheid streeft. Zij wordt voorgesteld als een vrouw die naar inwijding zoekt en die, verslagen naar de *Pistis*, het verstandsdenken, deze nu door en uit de *Sophia*, de goddelijke wijsheid, ontvangen mag.

De *Pistis Sophia* is een bij uitstek gnostiek evangelie; de gehele geopenbaarde wijsheid van alle tijden is er in samengebondeld en in een nieuwe taal gezegd. Doch zó gezegd, dat geen enkele onbevoegde het kan verstaan en dus evenmin de inhoud verknoeien kan. Wij citeren uit het eerste hoofdstuk:

Nadat Jezus van de doden was opgestaan bracht Hij elf jaren door waarin Hij zich met zijn discipelen onderhield en waarin Hij hen alleen onderwees over de gebieden van het Eerste Gebod en over de gebieden van het Eerste Mysterie achter de sluier. Vervolgens over de inhoud van het Eerste Gebod, dat het vierentwintigste mysterie, van binnen naar buiten, is, en over hetgeen zich

in de tweede ruimte van het Eerste Mysterie bevindt, dat vóór alle mysteriën is: de Vader in de gedaante van een duif.

En Jezus sprak tot zijn discipelen: 'Ik ben uitgegaan uit het Eerste Mysterie, dat het laatste mysterie is, namelijk het vierentwintigste.' De discipelen hebben noch geweten, noch begrepen dat er in dat mysterie iets zou bestaan, doch zij dachten van dat mysterie dat het het hoofd van het Al was en het hoofd van al het bestaande en de voleinding van alle voleindingen.

Wie de zin van dit woord ontdekken wil, moet zijn onderzoek aanvangen op het eigen bestaansniveau. Het dialectische levensveld is een veld dat natuurwetenschappelijk te schouwen is in twaalf aanzichten, in twaalf toestanden. Uit de twaalfvoudige zodiak der dialectiek ontwikkelt zich de twaalfvoudige natuuropenbaring. Elk van deze twaalf aanzichten heeft een weerspiegeling, een projectie, een spiegel domein, een spiegelsfeer.

Aldus kan men zeggen dat er in ons levensveld vierentwintig natuuraanzichten zijn, twaalf begrepen naar de stofsfeer en twaalf naar de spiegelsfeer. En iedereen die dit wenst, kan mystiek of occultistisch deze vierentwintig aanzichten bestuderen. Ons levenswiel wentelt daarin.

Het zijn vierentwintig mysteriën die door de mens volledig kunnen worden omvat. Het zijn de vierentwintig mysteriën van de dialectiek, van de waan. En het zal u duidelijk zijn dat de *Pistis Sophia* zegt, dat Jezus over deze vierentwintig mysteriën met geen woord gerept heeft en dat Hijzelf uit deze vierentwintig niet voortgekomen is.

Wanneer de natuurmens zijn weg door de eigen mysteriën gaat, komt hij tot aan een grens, tot aan de einden van zijn heelal, van zijn elektromagnetische universum. Dan staat hij – naar de taal van de *Pistis Sophia* – voor een gebod, waar de meest formidabele magiër niet doorheen vermag te dringen, want dan staat hij voor de ring-niet-verder. Dan komt hij tot zijn werkelijke

eerste mysterie, dat onoplosbaar is. De zielenwereld blijft voor hem gesloten.

Het is nu over de gebieden van dat eerste gebod en dat eerste werkelijke mysterie – waarvoor de natuurdrijver staat als voor een muur – dat Jezus zijn discipelen leraarde. Om dat nog eens goed te preciseren herhaalt de *Pistis Sophia* dat Jezus sprak over het eerste gebod, hetwelk is het vierentwintigste mysterie van binnen-naar-buiten. Op het punt waar het dialectische natuurveld dus eindigt en een ander levensveld begint. Het is een veld buiten alle spiegelsfeer gelegen.

Zo u wellicht ooit gemeend hebt dat de moderne wijsbegeerte van het Rozenkruis voortgesproten is uit de hersens van een modern mens, wordt u hier gecorrigeerd door taal van tweeduizend jaar her, welke toenmaals een synthese was uit wijsheid van honderduizend jaar daarvoor. Daar waar de grens is van eindig streven, daar denkt de primitieve mens zich zijn hoogste god, want ieder domein van het door hem bereikbare heeft hij met afgoden bevolkt en hij exploiteert hen. Doch de god achter de grens bewijst hij domme, niets zeggende eerbied.

Jezus echter onderwijst zijn leerlingen in de onkenbare mysteriën. Want deze onkenbare mysteriën vormen de ene werkelijkheid, de bevrijding. *Ik ben uitgegaan uit het Eerste Mysterie achter de sluier*, zegt Hij. Het levensdomein van de Christus is eveneens een veld met vierentwintig aanzichten: twaalf positieve magnetische ruimten met hun twaalf reflexen.

Uit de reflex van één van die ruimten straalt de Vader, in de gedaante van een duif. De duif is in de Gnosis een der grote symbolen van de Heilige Zevengeest, van de zevenvoudige microkosmos, van het zevenvoudige universum, zoals de zeven Amen of de zeven donderslagen. In de *Pistis Sophia* wordt ook wel gesproken van de zeven klinkers, die te zamen de naam van de ene God vormen.

Welnu, voor de natuurmens, staande aan het eind van het

eigen kunnen, aan de grens van het eerste gebod, voor het werkelijk onkenbare, straalt vanuit dat onkenbare de Heilige Zevengeest. Het is het roepen van de heilige naam Gods door deze naam zelf. Daarom staat er in de *Pistis Sophia* (hoofdstuk 143):

Er is geen mysterie dat voortreffelijker is dan deze mysteriën, waarnaar ge mij vraagt, daar het uw ziel zal voeren naar het Licht der Lichten [...]. Er is niets voortreffelijker dan deze mysteriën, behalve dan het mysterie der zeven stemmen en hun negenenveertig krachten.

Zie, van de grenzen van ons bestaansveld komen deze zeven stralen en zij stichten hier hun brandpunten. In een nieuw crisismoment der wereldhistorie klinkt opnieuw de stem, het geheimenis van de zeven klinkers en hun negenenveertig krachten.

Wij hebben u meermalen uitvoerig geïnformeerd over de zeventvoudige Wereldbroederschap met haar negenenveertig, dus zeven maal zeven aanzichten.* Span u dan in, u die het Rozenpad gaan wil en geef u volkomen aan het Heilige Werk. Het gaat erom, vernieuwde zielen te voeren tot het Licht der Lichten.

---

* Zie onder andere *Het christelijk inwijdingsmysterie – Dei Gloria Intacta*, blz. 34 en 123, Rozekruis Pers, Haarlem, 3^e druk 2005.

Toen de discipelen te zamen op de Olijfborg gezeten waren en over deze woorden spraken en in grote blijdschap jubelden en zeer verheugd waren, zeiden zij tegen elkaar: «Wij zijn gezegend boven alle mensen op aarde, omdat de Verlosser ons dit geopenbaard heeft en wij de volheid en de volledige vervolmaking ontvangen hebben.» Toen zij dit tegen elkaar zeiden was Jezus op korte afstand van hen gezeten.

Op de vijftiende der maan in de maand Töbe, de dag waarop de maan vol werd, en toen de zon opgestegen was in haar baan, rees er achter haar een grote lichtkracht op, die buitengewoon helder straalde, zodat er geen maatstaf te geven was voor het licht dat met deze kracht verbonden was. Want het kwam voort uit het Licht der Lichten en uit het laatste mysterie, het vierentwintigste, [gerekend] van binnen naar buiten – namelijk die [mysteriën] welke zich in de ordening van de tweede ruimte van het Eerste Mysterie bevinden.

Deze Lichtkracht daalde op Jezus neder en omgaf Hem volkomen, terwijl Hij gezeten was op enige afstand van zijn discipelen, waarbij Hij buitengewoon straalde door het mateloze licht dat op Hem was.

Tengevolge van het grote licht waarin Jezus zich bevond, konden de discipelen Hem niet zien, daar hun ogen door het grote licht, dat Hem omhulde, verblind waren. Zij zagen slechts het licht, dat vele licht-

stralen uitzond. Deze waren niet alle aan elkaar gelijk, doch zij waren verschillend van aard en van type, zodat, van beneden naar boven, de ene straal oneindig veel voortreffelijker was dan de andere, alle in één onmetelijke lichtglans, die van de aarde tot de hemel reikte. En toen de discipelen dit licht zagen, werden zij zeer bevreesd en verontrust.

Toen deze lichtkracht op Jezus nederdaalde werd Hij er geleidelijk volledig door omhuld. Hij steeg op en voer omhoog, waarbij Hij verblindend schitterde in een onmetelijk licht. De discipelen keken Hem na en geen hunner sprak voordat Hij de hemel bereikt had, maar allen bewaarden een diep stilzwijgen. Dit nu is geschied op de vijftiende dag van de maan, op de dag waarin zij in de maand Tōbe vol wordt.

Nadat Jezus ten hemel gevaren was geraakten, na drie uren, alle krachten des hemels in grote beroering en alle sidderden met elkaar, en zij, en al hun eonen, en al hun gebieden, en al hun ordeningen, en de ganse aarde, met allen die haar bewonen, werden tegen elkaar in beweging gebracht. En alle mensen op de aarde, ook de discipelen, geraakten in een toestand van grote verontrusting, en allen dachten dat de wereld misschien wel opgerold zou worden.

Alle zich in de hemelen bevindende krachten bleven zonder ophouden in staat van beroering, zij en de gehele wereld. En zij werden